

Uden et rumprogram er der ingen menneskehed – »Houston, vi har et problem: Det er Obama«

LaRouchePAC havde følgende lederartikler den 9. og 10. februar:

Uden et rumprogram er der ingen menneskehed

9. februar 2016 – Af alle præsident Obamas forbrydelser, fra den økonomiske redning af et bankerot Wall Street til permanent krigsførelse, der er i færd med at drive verden hen mod Tredje Verdenskrig, så er den mest modbydelige forbrydelse af alle den at ødelægge det engang så strålende amerikanske rumprogram. Rumprogrammet, især siden John F. Kennedys præsidentskab, var ikke alene en videnskabelig drivkraft for hele verdens økonomi, men også hele en vision for hele menneskeheden, der frembragte sand kreativitet i ethvert barn og flyttede mænds og kvinders intellekt ind i fremtiden, hvor kreativitet er. Ødelæggelsen af rumprogrammet ikke alene standsede menneskets fremskridt, men tvang det tilbage. Det omstødte historien.

Kravet om at genoprette rumprogrammet, og vores fremtid, for menneskeheden vil være temaet for LaRouchePAC's fredags-webcast den 12. februar. Lyndon LaRouche talte om det i dag som den handling, der kræves for »det menneskelige intellekts genfødsel«. Den 10. februar er Kesha Rogers særlig gæst på LPAC's videnskabelige udsendelse »New Paradigm«; hun fører an i den politiske indsats for et rumprogram i USA. Med dette perspektiv deltog hun i dag i NASA's »åbent hus« i Johnson Space Center i Texas.

En ting er nødvendigt for at bane vejen, og det er at konfrontere det faktum, at Wall Street er bankerot. Gør en ende på bail-out (statslige redningspakker), bail-in (ekspropriering af bankindeståender/-indskud), forbrydelser, svindel og mord.

Se på sagaen om Deutsche Bank – verdens største indehaver af derivater. I mandags faldt bankens aktier mere end 10 procent i forhold til den foregående fredag, og har således oplevet et fald i aktiernes værdi på 40 procent hidtil i år. Midt i mandagens fald udstedte banken en erklæring, hvor den forsikrede om, at den har midlerne til at honorere sine forfaldne økonomiske forpligtelser. Tirsdag faldt bankens aktier så endnu mere. Så udstedte bankens meddirektør John Cryan en erklæring om, at banken er »bundsolid«. Dernæst sagde ingen anden end den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, der var i Paris til en afslappet snak blandt finansminister, til medierne, at han ikke er bekymret for Deutsche Bank.

I realiteten viser Deutsche Banks kvaler og det voksende, finansielle kaos, at selve systemet er dødt og befinder sig i forrådnelsesstadiet.

I den amerikanske Kongres findes midlerne, i form af fremstillede lovforslag om en genindførelse af Glass-Steagall, til at påbegynde en udrensning af alt rodet og bane vejen for sund, økonomisk aktivitet, der kan give kraft til fremtiden, men handling er gået i stå. Ironisk nok vil der finde »reality-udstillinger« sted på Capitol Hill i denne uge: flere senatorer fremviser filmen »The Big Short« – om Wall Streets kriminalitet, den 10. februar; og den 11. februar vil der være en briefing i Senatet om den kendsgerning, at amerikanske landbrugs indkomster er faldet med 50 procent. Vil de, der har øjne, se?

Hvis vi er villige til at se virkeligheden i øjnene, understregede Lyndon LaRouche i dag, »så er ideen om, at man

må gøre noget for at være med til at redde bankerne det rene ævl!«

Det haster også med at aplikere kravet om den »bydende nødvendige virkelighed« på at se og handle imod den umiddelbare fare for atomkrig. Netop nu mødes NATO's forsvarsministre i Bruxelles, hvor de følger en linje med at satse på mere konfrontation med Rusland og truer med et totalt, atomart Armageddon. Det geopolitiske fremstød fra briterne og Det Hvide Hus går frem for fuld kraft.

I Rusland blev ved daggry den 8. februar en overraskelsesøvelse med militære styrker annonceret i det Sydlige Militærdistrikt, der strækker sig til Sortehavet og det Kaspiske Hav. Med involvering også af det Centrale Militærdistrikts kommando- og kontrolelementer har den fejende aktion tests om mobilitet, der strækker sig over 3.000 kilometer via jernbane, med flåde- og flytransport. Snap-mobiliseringen involverer 8.500 tropper, 900 stk. militært hårdt isenkram, 50 krigsskibe og på til 200 fly.

»Houston, vi har et problem: Det er Obama«

10. februar 2016 – Som præsident har Barack Obama drevet USA hen imod krig med Rusland og Kina og berøvet USA for dets videnskabelige identitet ved helt at skrotte den amerikanske rumforskningsmission.

LaRouchePAC's kandidat for det Demokratiske Parti, Kesha Rogers, Texas, erklærede i dag en ny, national mobilisering for at omstøde Obamas ødelæggelse af det amerikanske rumprogram. I 2010 og 2012 vandt Rogers demokraternes nomineringsvalg til Kongressen (Repræsentanternes Hus) med udgangspunkt i banneret, »Red NASA; Stil Obama for en rigsret«.

I et webcast i dag sagde Rogers: »Obamas plan, der går helt tilbage til nedtagningen af rumprogrammet i 2010, er baseret på det faktum, at man fuldstændig har iturevet det, der under præsident John F. Kennedy var et visionært lederskabsperspektiv, som blev nedtaget under Obamaregeringen – og hvor planen var at fremme en nulvækst-politik.

»I går deltog jeg i et arrangement ved navn »NASA's tilstand«. Mange mennesker så denne begivenhed, som blev transmitteret **live med NASA's direktør, Charlie Bolden**, såvel som også andre personer.

»Det, som simpelt hen forbløffede mig, var det faktum, at præsidenten skærer ned på hele budgettet, fortsætter med at skære ned på budgettet for Orion-missionen, den bemandede mission, fortsætter med at nedtage Månemissionen – faktisk er der ikke længere nogen Månemission; og samtidig skærer han ned på alle fusionsprogrammer, skærer ned på programmerne på visse universiteter, såsom Rice Universitetet her i Texas. Præsident John F. Kennedy fremlagde en vision, 'Vi rejser til Månen, og vi gør disse ting, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært.' Og hvor man havde en reel vision, en inspiration for hele befolkningen.«

»Direktøren for rumprogrammet fremlægger, at 'Vi er nærmere end nogensinde til at komme til den Røde Planet'. Dette finder jeg paradoksalt ud fra det standpunkt, at vi har afskaffet alle missioner om at komme tilbage til og industrialisere og faktisk udvikle Månen.

Vi må gå tilbage og se på historien med hensyn til, at et visionært lederskab begyndte med de personer, der havde en idé om det menneskelige intellekt, der rakte langt frem i vores Solsystems bestemmelse. Og det var ikke blot en profitmekanisme, eller det drejede sig ikke blot om budgetter og om budgetnedskæringer eller om at forsøge at rejse ud i rummet på et 'discount'-program.

Men, vi gjorde det, der var nødvendigt – fiasko var ikke en valgmulighed – for at sikre, at menneskets fremskridt i rummet var prioritet nummer ét. Og et visionært lederskab er således det ultimative spørgsmål her, og det er, hvad vi faktisk diskuterer her. Det er det, der er blevet fuldstændigt forladt af vores samfund; det, der ikke længere eksisterer.

Jeg vil gerne her give et ægte eksempel på et visionært lederskab:

Krafft Ehrickes store ånd og intellekt, en pioner inden for rumflyvning, raketvidenskab og ingeniørvidenskab; og Krafft Ehricke arbejdede sammen med, og var en student, der udviklede von Brauns ideer og det, der virkelig skabte vores rumprogram og den vision, der bragte os til Månen, med Apollo 11 og frem til Saturn V-raketten.

Men igen, han var udtryk for noget, der tilhørte en højere orden med hensyn til filosofien og tankegangen i det, som han forstod, var grundlaget for rumprogrammet, og som igen var forsvaret for det menneskelige intellekt, og dette menneskelige intellekts kreativitet. Men han siger det smukkere selv. I Krafft Ehrickes 'Anthropology of Astronautics' fremlægger han disse tre, fundamentale love:

1. Ingen og intet under dette univers' naturlige love kan påtvinge mennesket nogen begrænsninger, undtagen mennesket selv.
2. Ikke alene Jorden, men hele Solsystemet, og lige så meget af universet, som mennesket kan nå ud til under naturens love, er menneskets retmæssige aktivitetsfelt.
3. Ved at gå ud i hele universet, opfylder mennesket sin bestemmelse som et element i livet, der er skænket fornuftens evne og den moralske lovs visdom inde i ham selv.'

»Som jeg sagde før, så advarede Krafft Ehricke om, at et samfund, der vendte sig imod ægte fremskridt og vedtog en kurs

for nulvækst, grænser for vækst, der er i modstrid med det, han siger i sin første, fundamentale lov, at 'Ingen og intet under dette univers' naturlige love kan påtvinge mennesket nogen begrænsninger, undtagen menneskets selv', så ville man få et samfund at se, der var ophørt med at anerkende sit sande, menneskelige potentiale.»

Ehrlicke skrev: »Begrebet om rumrejser bærer med sig en enorm indvirkning, fordi det udfordrer mennesket på stort set alle fronter af dets fysiske og spirituelle eksistens. Ideen om at rejse til andre himmellegemer reflekterer den højeste grad af det menneskelige intellekts uafhængighed og adræthed. Det giver menneskets tekniske og videnskabelige bestræbelser ultimativ værdighed. Frem for alt drejer det sig om filosofien for enhver eksistens. Som resultat ignorerer begrebet om rumrejser nationale grænser, afviser at anerkende forskelle af historisk eller etnologisk oprindelse, og gennemtrænger ens sociologiske eller politiske overbevisnings struktur lige så hurtigt som den næste.»

»Og i betragtning af de omstændigheder, som samfundet netop nu befinder sig i, med den fortsatte optrapning af konflikt og spænding mellem nationer, med det, vi ser med det fortsatte fremstød for krig eller optrapningen imod Rusland, imod Kina; det er et angreb på selve dette begreb om det menneskelige intellekt.»

Kesha Rogers har her sat fingeren på forbrydelsen, som Obama som præsident har begået: Berøvelsen af USA's mission, og derfor også af dets borgeres intellektuelle evner. Hendes kampagne har til formål at genoprette denne mission.

Titelfoto: Præsident Obama, Michelle Obama og vicepræsident Biden ser på NASA's Lunar Electric Rover under indvielsesparaden i 2009. Af NASA/Bill Ingalls.

DOKUMENTATION:

Obama tilintetgør USA's fremtid i rummet

10. februar 2016 – Barack Obamas budgetanmodning for NASA for budgetåret 2017 markerer første gang, NASA nogensinde er blevet skåret ned til under 0,5 % af statsbudgettet – under årene med JFK's Apollo-program var dets andel af budgettet nær ved 5 %.

Ved at anmode om 19 mia. dollar til NASA skar Obama Kongressens bevilling til rumagenturet ned med 300 mio. dollar. Men han krævede endnu dybere nedskæringer inden for udforskning af »det ydre rum« og »planeter«, det område af NASA's arbejde, hvorfra nationale missioner i fremtiden kunne vokse frem. Disse nedskæringer tilsammen var i størrelsesordenen 1 mia. dollar iflg. en gennemgang i *USA Today*.

I 2006 var NASA, på trods af års nedgang i ressourcerne, stadig i gang med at udarbejde planer for en Månebase med en fremtid med videnskabelig observation af universet og forberedelser til at udnytte Månen, inklusive som en potentiel fremskudt base for rejser til Mars. I nogle versioner af NASA's planer skulle Månebasen ligge på bagsiden.

Dette skrottede Obama i 2009-10 ved at aflive Constellation-programmet og således gøre Månen utilgængelig på ubegrænset tid, og med en formel afvisning af det som mål.

Nu er Kina og Rusland de nationer, der planlægger robot- og menneskelig landing på Månen – muligvis som et samarbejde – anført af Kinas netop bebudede plan om at starte en base på Månens bagside i 2018-20.

Da Obama aflivede Constellation, hævdede han, at USA i en eller anden fremtid kunne rejse direkte til Mars med et nyt Space Launch System (SLS) og »Orion«-program. Nu, i FY2017-

budgettet, afliver han dem i realiteten; han ville have gjort det allerede, hvis ikke Kongressen havde insisteret på at investere omkring 10 mia. dollar i SLS/Orion siden FY2011.

For SLS, f.eks., var Kongressens bevilling i FY2016 omkring 2 mia. dollar; Obama anmoder om 1,3 mia. dollar i FY2017.

Det, som Obama ønsker at øge i NASA's budget, er »videnskaber om Jorden« – detektering af klimaforandringer, i hans syge grønne hjerne, til gavn for at drive menneskelig videnskab og teknologi tilbage til fortiden. Som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, beskrev det, »Ved at annullere rumprogrammet, skruer du [Obama] historien tilbage i tiden.«

Formanden for Repræsentanternes Hus' Videnskabskomite, Lamar Smith (R-TX), fordømte omgående Obamas budget i en udtalelse til *Ars Technica*, som et »ubalanceret forslag, der fortsat binder vore astronauters fødder til jorden og gør en Marsmission stort set umulig.«

Men den virkelige kamp vil komme, ikke fra nedskæringsforvirrede Republikanere, men fra aktivister med ledere som LaRouche-demokraten Kesha Rogers fra Texas, der to gange vandt primærvalgene til Kongressen med planen: »Red NASA: stil Obama for en rigsret.«

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gilleberg den 11. februar 2016: Deutsche Bank i krise//Kampen om Aleppo

---

Tørke og sult rammer mange millioner i Afrika: Direkte resultat af det britiske økonomiske system med Wall Street

8. februar 2016 – Tørke og fødevaremangel berører nu mange millioner mennesker fra Zimbabwe og i hele Sydsudan og ind i Afrikas Horn. Den udtørrede situation har forbindelse til vejrfænomenet El Niño og er af denne grund ligeledes til stede i andre lokaliteter i Stillehavsområdets Indiske Hav, inklusive i Sydasiens og tværs over til Centralamerika. Men sårbarheden over for lidelse, fordrivelse og død er resultatet af at tillade det afdøde, britisk-baserede »markeds«-system at blive hængende, med dets planer for at forhindre de fysiske midler til at forsvare og fremme menneskeheden.

Der er erklæret katastrofetilstand i sidste måned i Etiopien

(befolkning 100 millioner) og Zimbabwe (befolkning 16 millioner). Sydsudan er underkastet en ekstrem situation, og Egypten har indledt et nødhjælpsprogram for at afhjælpe den. For eksempel har Etiopien lige nu og her brug for fødevarehjælp til mere end 10 mio. mennesker.

I dag sagde FN, at der hersker en ekstrem nødtilstand for børn i Somalia (befolkning 10,8 mio.). FN's direktør for fødevarehjælp til Somalia, Peter de Clercq, sagde, »Niveauet af fejlernæring, især blandt børn, er særdeles bekymrende, med næsten 305.000 børn under fem år, der lider under akut fejlernæring. Vi skønner, at 58.300 børn vil dø, hvis de ikke kommer under behandling.«

Husk, at, i 2011 døde henved 260.000 mennesker i Somalia pga. manglende rettidig hjælp. Næsten 1 mio. somaliere – 1 ud af 12 – kæmper for blot at få noget at spise. FN erklærede, at henved 4,7 mio. mennesker, næsten 40 % af befolkningen, har et overhængende behov for nødhjælp af enhver art – vand, mad og medicin.

I det område, der kendes som Centralamerikas »Tørre Korridor«, (Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua og Costa Rica), berører en to år lang tørke 4,2 mio. mennesker, af hvilke 3,5 mio. med nød og næppe kan få mad. I Guatemala er 100 % af landets majs- og rishøst blevet udslettet, og regeringen har erklæret en fødevare-katastrofetilstand. Det er den samme historie i de andre lande. I dag advarede Kontoret for koordinering af humanitære anliggender (OCHA) om, at 2,8 mio. mennesker har behov for akut humanitærhjælp, de fleste af dem i Guatemala og Honduras.

Det, der mangler i hele dette område og i Afrika, er platformen til understøttelse af produktion: elektricitet, offentligt sundhedsvæsen, sikker, moderne landbrug, transport, en pålidelig styring af ferskvandsressourcer og andre karakteristika for et samfund i fremgang. Kinas udenrigspolitik intervenserer for at afbøde denne mangel. Men

arven efter koloniperiodens håndhævelse af primitive vilkår eksisterer stadig. En grim indikator for dette er, at de katastroferamte områder i Etiopien i de seneste år specifikt er blevet udråbt som »succeshistorier« inden for landbruget af Bill Gates og Rockefeller Foundations' AGRA, Alliance for en Grøn Revolution i Afrika, som har påtvunget deres svindel med »husmandssteder« inden for landbruget i området.

I december 2015 udstedte FN en appel om en rekordstor finansiering af nødhjælp til 20,1 mia. dollar i 2016 for at hjælpe 87 mio. mennesker i 37 forventede nationale og regionale kriser i år. Deres appel inkluderede ikke engang alle de kendte katastrofeområder, såsom El Salvador, Malawi, Zimbabwe og Papua Ny Guinea, som befinder sig i El Niño-området.

Realøkonomien er allerede kollapse, siger Mærsk-direktør

10. februar 2016 – Alt imens det transatlantiske banksystem nu befinder sig midt i et finanskrak, der er værre end 2008, så er den fysiske økonomi, der er forgiftet af Wall Street og City of London, allerede krakket.

Denne kendsgerning blev i dag, og for anden gang i år, stadfæstet af den administrerende direktør for verdens største rederi.

»Det er værre end i 2008«, sagde adm. dir. for Mærsk

Skibsrederi Nils Andersen efter offentliggørelsen af rederiets årlige resultater, der inkluderede et tab i fjerde kvartal på mange milliarder dollars. Rederiets aktier er faldet med 60 % på et år.

Nettoomsætningen i A.P. Møller-Mærsk faldt 15 procent til 267,8 milliarder kroner i 2015 på årsbasis, og overskuddet faldt hele 82 procent efter skat til 6,1 milliarder kroner i forhold til 2014.

»Olieprisen er nu lige så lav, som den var på det laveste punkt i 2008-09; fragtraterne er endnu lavere. De ydre omstændigheder er langt værre«, sagde Andersen.

Maersk er et af de anerkendte 'førervæddere' (den, der har klokken på, -red.) for økonomien som helhed – andre er Caterpillar (bygge- og anlægsmaskiner), UPS og DHL (logistik og transport) – der alle har registreret faldende indkomster og tab i kvartal efter kvartal.

Foto: Adm. dir. i Mærsk Skibsrederi, Nils Andersen.

NATO vedtager militær oprustning i Østeuropa

10. februar 2016 – Ved NATO's forsvarsministtermøde i dag i Bruxelles vedtoges planerne for en militær oprustning i alliancens østlige medlemsstater, især i de Baltiske Stater (Estland, Letland, Litauen) og i Polen. Den militære opbygning vil tage form af yderligere roterende styrker fra USA og andre

lande, med opbakning fra NATO's hurtige responsstyrke bestående af 40.000 tropper. Den forstærkede, fremskudte tilstedeværelse vil blive »multinational for at gøre det klart, at et angreb på ét medlem er et angreb på alle allierede, og at alliancen som helhed vil respondere«, sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg iflg. erklæring, udstedt af NATO. »Den vil blive roterende og støttet af et øvelsesprogram; og den vil blive komplementeret af den nødvendige logistik og infrastruktur for at støtte den fremrykkede opstilling og fremme hurtig forstærkning.«

Ifølge en Reuters-rapport forudser planen tilstedeværelsen af yderligere 1.000 NATO-tropper i hvert af seks lande: de tre baltiske lande, Polen, Rumænien og Bulgarien, for at imødegå den angivelige trussel fra Rusland. Ifølge budgetplanen, der blev udgivet af Obamaregeringen i går, vil omkring 5.000 af disse tropper være amerikanske.

»Rusland er en trussel«, erklærede den litauiske forsvarsminister Jouzas Olekas. »Det er Moskvas handlinger i Krim, deres støtte til separatister i Ukraine og deres snapøvelser, der bekymrer os.« 1.000 tropper vil imidlertid bestemt ikke tilfredsstille Polens højrefløjsregering. Forespurgt, om en troppetilstedeværelse på 1.000 mand var acceptabel, svarede den polske forsvarsminister Antoni Macierewicz, »Fra vores standpunkt er det klart for lidt.« Dette forventes at blive emne for »vanskelige forhandlinger« ved NATO-topmødet i Warszawa til juli.

NATO-generalsekretær Stoltenberg sagde, at han ville mødes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München senere på ugen. »Vi mener, at, især, når tiderne er vanskelige, som de er nu, så er det endnu vigtigere, at vi har en politisk dialog og åbne kanaler mellem NATO og Rusland«, sagde han.

Foto: NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg (midten) stiller op med forsvarsministre under et NATO-forsvarsministermøde i alliansens hovedkvarter i Bruxelles, Belgien, 10. februar 2016.

Vil NATO opgradere sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet?

9. februar 2016 – Efter drøftelser med den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Ankara i går, annoncerede den tyske kansler Angela Merkel en fælles, tysk-tyrkisk deployering af politi for at kontrollere indstrømningen af flygtninge ved den syrisk-tyrkiske grænse. Hun sagde desuden, at NATO's forsvarsministermøde den 10.-11. feb. burde undersøge, om alliancen kunne øge sin flådetilstedeværelse i Ægæerhavet – angiveligt for at »standse menneskesmuglere«.

Om det ville hjælpe noget med at dæmme op for flodbølgen af flygtninge er mere end tvivlsomt, men det er rimeligt snarere at antage, at det er en orkestrering af nok et påskud for NATO til at opgradere sin tilstedeværelse i området – imod Rusland, naturligvis. Den kendsgerning, at Merkel gjorde Rusland »medansvarlig« for den nye flygtningestrøm fra Aleppo til den syrisk-tyrkiske grænse, synes at passe ind i dette. Den planlagte deployering af AWACS-overvågningsfly fra Tyskland til Tyrkiet, der ikke giver anden mening end at være rettet mod Rusland, kommer i samme sammenhæng.

Tysklands respekterede general Kujat er imod NATO-deployering i Syrien

8. februar 2016 – Den pensionerede, tyske general Harald Kujat, tidligere stabschef for Bundeswehr (2000-2002) og formand for NATO's Militærkomite frem til 2005, blev interviewet til en artikel i *Neue Osnabrücker Zeitung* på tærsklen til kansler Merkels møde i dag med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan i Ankara, med overskriften, »Ex-stabschef advarer mod NATO-deployering«.

NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles den 10. feb., hvor en afgørelse kan blive truffet om en provokerende anmodning fra Obamaregeringen om, at NATO skal koordinere »koalitionens« luftstyrker over Syrien med anvendelse af NATO AWACS-fly, hvilket i realiteten vil forvandle tysk, amerikansk og anden tilstedeværelse der til et NATO-anliggende. AWACS, der i øjeblikket flyver over Tyrkiet, har intet NATO-mandat til Syrien. General Kujats bemærkninger har særlig vægt, da han var chef for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Neue Osnabrücker Zeitung citerer ham for at sige, at »en involvering fra NATO's side i kampen imod terrorgruppen Islamisk Stat i Syrien kræver et strategisk koncept og politisk mål ... Vi bør ikke lade os trække skridt for skridt ind i en konflikt uden at vide, hvad næste skridt vil blive, og hvordan det fortsætter derfra ... NATO kan ikke afgøre borgerkrigen i Syrien med et par AWACS-fly«. Det ville blive nødvendigt med landtropper, udtaler han, og stiller spørgsmålstegn ved, om NATO virkelig er parat til at påtage sig denne farlige opgave. Hvis ikke, bør NATO holde sig

udenfor: »Man må anskue situationen fra et slutpunkt; ellers bliver en NATO-deployering til en prekær glidebane.«

Flere presserapporter har meldt om utilfredshed i regeringen i Berlin over USA's ønske om at deployere AWACS-fly, fordi en NATO-rolle kunne forvandle den næste hændelse til et strategisk opgør mellem NATO og Rusland. Desuden kunne et NATO-mandat til AWACS-fly åbne en dør for at indkalde NATO-landtropper fra Tyrkiet, den eneste troværdige landtroppestyrke i området bortset fra den syriske hær, med dens tætte russiske luftstøtte.

I sidste uge krævede i modsætning hertil NATO-general Hans-Lothar Domröse, en tysker, der er kommandør over NATO's Fælles Kommandostyrke i Brunssum, Holland, deployeringen af NATO AWACS-fly, så vel som også forholdsregler til at imødegå russerne i Baltikum.

Det tyske nyhedsagentur *Deutsche Welle* oversatte artiklen om general Kujat til sin russisksprogede nyhedsdækning. General Kujat er en offentlig fortaler for en Marshallplan for Syrien og området der.

Deutsche Bank fører an i faldet

9. februar 2016 – Midt i denne uges finansielle kaosbegivenheder fører Deutsche Bank an i faldet. Mandag faldt bankens aktier 9,5 procentpoint fra fredag på trods af en erklæring fra banken mandag om, at den havde midlerne til at honorere forfaldne betalinger på obligationslån. Her til morgen sendte meddirektør John Cryan personligt en e-mail til bankens personale og sagde, at de kunne berolige kunder med,

at »Deutsche Bank fortsat er bundsolid i betragtning af vores stærke kapital og risikoposition«. Han udtalte desuden, at det fortsat var bankens kurs at fortsætte med at holde udgifterne i skak ved at skære ned på omkostninger, dvs. afskedige personale.

Selv den tyske finansminister Wolfgang Schäuble gav sit besyv med. Han talte i Paris, hvor han deltog i et EU-finansministermøde. Da journalister spurgte ham om banken, sagde Schäuble, at han »absolut ikke er bekymret mht. Deutsche Bank«.

I dag faldt bankens aktier endnu 5 procent på Frankfurts børs, hvilket bragte tabet for i år – dvs. på under to måneder – op over 40 procent.

Blandt andre markante begivenheder på verdensmarkedet kan nævnes, at Japans 10-årige statsobligationer faktisk faldt til kategorien for negativt afkast, med 0,01 procent – hvilket er første gang nogensinde i nogen G7-nation.

Sergei Glazyev, rådgiver til den russiske præsident, angriber centralbanker og spekulanter

6. februar 2016 – Akademimedlem Sergei Glazyev, økonomen, der er den russiske præsident Vladimir Putins rådgiver for eurasisk integration, har optrappet sine skarpe angreb på den Russiske Centralbank for at promovere spekulanter, undlade at forsvare rublen og således krænke dens forfatningsmæssige

ansvar.

Rublen ligger nu omkring 78 til dollar, et kollaps på 50 % siden dens høje kurs af 50 til dollaren i maj, og værre end dens kollaps i januar 2015, med 69 til dollaren, efter at Centralbanken indførte flydende valutakurs i december 2014 sammen med en tårnhøj rentestigning.

»Formålet med de internationale reserver er at sikre den nationale valutas stabilitet – de eksisterer af netop denne grund«, sagde Glazyev til det officielle nyhedsagentur TASS den 21. januar. »Vore internationale reserver er det dobbelte af mængden af rubler i økonomien; det er let at stabilisere rublens kurs, og det ville endda have været muligt at holde en fastkurs i løbet af det forgangne år.« *Financial Times* satte fokus på disse bemærkninger i en artikel, der godtede sig over rublens kollaps og IMF's fremskrivning, der sagde, at Ruslands BNP ville skrumpes med 1 % i 2016 som følge af de faldende oliepriser. *FT* citerede chef for Centralbanken Elvira Nabiullina for at sige, at hun ikke var rede til at tage sådanne tiltag, fordi hun hævdede, at der i øjeblikket ikke var nogen risiko for den finansielle stabilitet.

I løbet af de seneste 10 dage har russiske ledere imidlertid været engageret i voldsomme debatter over finansminister Anton Siluanovs meddelelse om nødvendigheden af at skære i statsbudgettet for 2016 med 10 % (en halv billion rubler), over krav fra Centralbanken og Finansministeriet om en hastig vedtagelse af bail-in-lovgivning for at gøre en tvungen konvertering af bankindsud til aktier mulig i de mange russiske banker, der nu har alvorlige vanskeligheder; og over beslutningen om at rejse penge ved at privatisere betydelige andele af de tilbageværende statsejede giganter, såsom oliekompaniet Rosneft, Russiske Jernbaner og VTB Bank. Planen for privatisering blev sat på dagsordenen af regeringen i 2012, men blev dengang blokeret af Rosneft-direktør Igor Sechin og daværende chef for Russiske Jernbaner, Vladimir Yakunin.

Den 30. januar talte Glazyev på et talkshow på en russisk nyhedstjeneste, hvor han kom med den anklage, at Ruslands valutamarked er i hænderne på udenlandske spekulanter. Han sagde, at, i løbet af det seneste årti foretog ikke-bosiddende personer tre fjerdedele af alle transaktioner på de russiske finansmarkeder, alt imens de ikke-bosiddende personers andel i valutasektoren er så høj som 90 %. Glazyev bemærkede, at det, der lokker ved spekulation frem for produktiv investering, er »de sindssyge profitmargener«, der ligger på 80-100 %. »Lad mig bemærke«, sagde Glazyev, »at USA's sanktioner ikke vedrører den spekulative kapital, de relaterer kun til langfristede lån, som det er forbudt at udstede til vort land. Med hensyn til spekulanterne – tag et 30-dages lån, og spekuler alt det, du lyster. I betragtning af, at Moskvas Børs køres af spekulanter, så spekulerer de i fluktuationer med anvendelse af gearet kredit og insider-information. Moskvas Børs er blevet landets primære profitcenter, der med det seneste års operationer er blevet det dobbelte af BNP, og fem gange eksport- eller importvolumen. Dette til trods for det faktum, at den økonomiske aktivitet i landet er faldende. De pumper penge over til bankerne og trækker dem væk fra den realøkonomiske sektor, hvor profitraten er 5-7 %.«

Glazyev har netop udgivet en 500-siders bog med titlen, »Den endelige krig: USA er ved at starte den, og tabe den«. Han præsenterede bogen den 20. jan. under en pressekonference i Moskva, som Izborsk Club var vært for, og sammen med ham på diskussionspanelet var den tidligere indenrigsminister og chef for Regnskabskammeret, general Sergei Stepashin, og senator Yevgeni Bushmin, et medlem af Putins parti Forenet Rusland. Under en session, der varede 90 minutter, fremkom Glazyev med den anklage, at den russiske økonomi er i hænderne på »inkompetente personer«, og at den kinesiske model tilbyder et klart og levedygtigt alternativ, som vi kunne have valgt. Glazyev sagde, at det var vanvid at minimere statslige investeringer i økonomien med angivelse af manglende penge på budgettet som grund; at budgetudgifter ikke er den rette kilde

til investeringer, men at Centralbanken bør skabe ny kredit og dirigere den, gennem regulering, ind i realøkonomien. Han bemærkede, at investeringer i militæret i det mindste har givet et nettooverskud for realøkonomien og fremskyndet innovation og bevaret industrikapacitet.

Ved præsentationen af bogen påpegede Glazyev også, at BRIKS repræsenterede en bedre fremtid. Han advarede imidlertid den 30. jan. i et interview med Russisk Nyhedstjeneste (RHS) om, at Ruslands handel, inklusive med BRIKS-medlemmer, er i færd med at blive kastet ud i forvirring af Centralbankens politik. »Jeg har været engageret i eurasisk integration«, sagde han. »Vi var succesfulde i at præstere udvikling, vi lagde planer om, at rublen skulle blive en reservevaluta, vi overtalte vore partnere til at handle i rubel ... Nu vil vore partnere ikke høre tale om at handle i nationale valutaer. De mener, at nedskrivningen af valutaen udgør en unfair konkurrence.« Han konkluderede med et hårdt angreb på Centralbanken: »Centralbanken opfylder ikke sin forfatningsmæssige pligt til at sikre kursstabilitet. Som et resultat har vi i dag standset mange investeringsprojekter ... Der er ingen, der ved, hvad kursen vil være i morgen. Under disse betingelser er det umuligt at planlægge erhvervsaktivitet, eller investere, eller handle i rubel.«

Foto: Sergei Glazyev

**Fransk-tysk   initiativ   for
skabelse   af   EU-**

Finansministerium

8. februar 2016 – Præsidenterne for Frankrigs og Tysklands centralbanker, François Villeroy fra Banque de France og Jens Weidmann fra Bundesbank, har samtidigt i aviserne *Le Monde* og *Süddeutsche Zeitung* offentliggjort en fælles opfordring til skabelse af et Europæisk Finansministerium, der således ville gøre det af med den smule økonomisk suverænitet, medlemmerne af eurozonen har tilbage. Med denne udgivelse, der kommer blot en dag før det Fransk-tyske økonomi- og finansministerrådsmøde i Paris, og få dage før Ecofin-mødet for EU-rådet for økonomiske og finansielle anliggender den 12. feb., insisterer de to på, at »eurozonens medlemslande klart må tillade et omfattende suverænitetsfællesskab og magtbeføjelser på europæisk niveau«, som angiveligt skulle være »den mest ligefremme løsning til at genoprette tilliden i eurozonen«.

Deres forslag involverer etableringen af et reelt finansministerium for i det mindste eurozonen, men i sidste instans imidlertid for hele den Europæiske Union, og »en effektiv og mindre fragmenteret europæisk administration ... Disse nye institutioner ville genoprette balancen mellem ansvar og kontrol«.

Süddeutsche Zeitung tilføjer, at lignende, konkrete forslag er blevet fremlagt af medlem af Den europæiske Centralbanks direktion, Benoît Coeuré, at ECB-præsident Mario Draghi er sympatisk indstillet over for forslaget, og at der er sammenfald med forslag, der tidligere er fremlagt af den franske præsident François Hollande om skabelse af en Europæisk Økonomisk Regering for hele Europa. Den foreslåede overførsel af endnu mere suverænitet til »Europa« vil imidlertid med sikkerhed møde voldsom modstand i flere medlemslande, inklusive i den franske og tyske befolkning.

Deres opfordring, »Europa ved en korsvej«, er også udlagt på engelsk på Banque de Frances og Bundesbanks websider:

Europæisk Lederskabsnetværk opfordrer til at styre konfrontation mellem NATO og Rusland

8. februar 2016 – Europæisk Lederskabsnetværk, der tydeligvis er urolig over den voksende risiko for et militært sammenstød mellem NATO og Rusland, udgav i dag en rapport, der opfordrer til at styre konfrontationen med det formål at reducere risikoen for en eskalering.

Ifølge en sammenfatning, udarbejdet af ledelsen, beskriver rapporten, »Mod en ny ligevægt: En minimering af risiciene ved NATO's og Ruslands nye militære holdninger«, af Likasz Kulesa, »hvordan, i de kommende måneder og år, nye punkter for konkurrence mellem Rusland og NATO sandsynligvis vil fremstå over specifikke beslutninger om deployeringer og øvelser. Hvis denne dynamik med aktion-reaktion ikke kontrolleres, kunne den føre til yderligere forværring af sikkerhedssituationen. Der ville også blive en højere risiko for en utilsigtet eskalering i kølvandet på en indtruffen hændelse, der involverede NATO-landenes og Ruslands væbnede styrker.«

»Som alternativ til forlængelse af spændinger«, fortsætter sammenfatningen, »foreslår rapporten at etablere et nyt sæt praktiske 'spilleregler' for at styre konfrontationen mellem

NATO og Rusland, til en mindre politisk og finansiel omkostning og med reducerede chancer for militær eskalering«. Blandt de »praktiske regler«, som rapporten foreslår, er at gøre øvelser mere forudsigelige, begrænse fremskudte militære deployeringer og afholde sig fra at gøre atomvåben mere centrale for en konfrontation.
<http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07>

[/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf](#)

Men, som Lyndon LaRouche konstant advarer om, så vil »praktisk adfærd« aldrig fungere. Det, man skal forholde sig til, er den underliggende geopolitiske plan om at skabe betingelserne for Tredje Verdenskrig i sammenhæng med det transatlantiske finanssystems disintegration. Dette begynder med præsident Barack Obamas fjernelse fra præsidentembedet ved forfatningsmæssige midler.

RADIO SCHILLER den 9. februar 2016: Finansverden i opløsning//Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Sammenbruddet af Det romerske Imperium – i dag

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar 2016 – Se på det transatlantiske finanssystem. Rapporter fra Europa og USA afslører et dødt finanssystem, med dukkeførere, der trækker i de tråde, der er påhæftet liget, for at få det til at syne levende. Mere kvantitativ lempelse, negative rentesatser, et Europæisk Finansministerium for at fjerne de sidste rester af medlemslandenes økonomiske suverænitet – der alt sammen skal forsøge at få den enorme mængde af værdiløs derivatgæld til synes at have nogen værdi, når den ingen har.

Se på den militære situation. Obamas nærmeste allierede i Mellemøsten, Erdogan, der ønsker at være Sultan, og den feudale potentat Kong Salman, der planlægger en invasion af Syrien på vegne af deres britiske herrer og febrilsk forsøger at standse den kurs hen imod sejr over terrorisme, som er i færd med at blive effektueret af den foryngede syriske hær med russisk støtte fra luften. Tyrkernes sidste forsyningslinje ind til deres al-Nusra- og ISIS-aktiver er næsten lukket af i takt med, at Damaskus-regeringen rykker frem for at befri Aleppo.

Se på det kulturelle sammenbrud i USA og Europa. Den største heroin-epidemi nogensinde fejer hen over USA, mens præsident Obama orkestrerer en aftale med verdens største leverandør af kokain, heroin og marihuana, Columbias FARC narkoterrorister, samtidig med, at han legaliserer narkotika i hele landet.

I dag fremførte Lyndon LaRouche den pointe, at de transatlantiske nationer i det 21. århundrede er i præcis samme situation som Europa i det 5. århundrede, da Det romerske Imperium kollapsede.

Lykkeligvis er der et nyt paradigme i verden, anført af Kina

og Rusland, og som tilbyder en vej til at undfly nedstigning i et økonomisk helvede og atomkrig – under forudsætning af, at Vesten vælger at tage ved lære af dem. Alt imens Obama har lukket Amerikas engang så storslåede rumprogram ned, så er Kina i færd med at opbygge en kapacitet til at kolonisere Månen og nå ud til Mars, og opfordrer alle verdens nationer til at samarbejde.

Mens Rusland konfronterer den terrorist-svøbe, som er blevet skabt af briternes/Obamas krige for regimeskift, så trues selve Rusland både udefra og indefra. Sergei Glazyev, en af Putins førende rådgivere, har åbenlyst udfordret monetaristerne i den Russiske Centralbank samt deres støtter, for ikke at forsvare den nationale valuta, og for at vedtage den politik, som City of London har krævet – og han er endda fremkommet med den anklage, at valutamarkedet befinder sig i udenlandske spekulanterers hænder. Glazyev opfordrer klogt Rusland til at følge den kinesiske model.

Vil befolkningerne i USA og Europa være lige så kloge? Det er et spørgsmål om kreativitet, fremsatte LaRouche i dag. Vestens nederlag skyldes ikke menneskehedens natur, men dens fordærvelse. Kreativitet kommer til udtryk i processen med at vække kreativitet i andre, i at fortsætte menneskets sande mission i hver generation – i at skabe en ny tilstand i universet. Hvis folk kan formås til at forstå den kendsgerning, at verden er ved at krænge over i kaos og atomkrig lige for øjnene af os, så vil de blive i stand til at rydde Det Hvide Hus for dets dræber, lukke spekulanterne på Wall Street ned og gå med i BRIKS om opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Titelbillede: »Imperiets forløb – Imperiets fuldbyrdelse«; maleri af Thomas Cole (født 1801, Storbritannien, død 1848, USA): serie på fem malerier med titlen Imperiets forløb.

Klassisk musik retter sig efter naturlov, interview med operasanger Josipa Bainac på tysk

Klassische Musik richtet sich nach Naturprinzipien
von Feride Istogu Gillesberg

Neue Solidarität
Nr. 3, 20. Januar 2016

Am 11.-12. Dezember 2015 fand in der dänischen Hauptstadt Kopenhagen ein Symposium statt zum Thema „Fortgeschrittene Einschätzung der Stimmfunktionen in Europa: Resonanz der menschlichen Stimme & Neurowissenschaft und Stimme“ („Advanced Voice Functions Assessment in Europe – Resonance of the human voice & Neuroscience and voice“). Es war das sechste Symposium dieser Art, das von der Europäischen Kooperation in Wissenschaft und Technologie (European Cooperation in Science and Technology, COST Action 2103) veranstaltet wurde. Ärzte, Künstler und Musiker aus verschiedenen Nationen waren vertreten. Das Programm war sehr kompakt. U.a. hielt dort Josipa Bainac einen Vortrag über die wissenschaftliche Stimmung, die ein wichtiger Bestandteil der menschlichen Stimme ist. Ihre Rede beruhte auf zweijährigen Untersuchungen der Autorin. Ich hatte die Freude, Frau Bainac für die Neue Solidarität interviewen zu können.

Neue Solidarität: Frau Josipa Bainac, ich hatte die Möglichkeit, Ihren spannenden Vortrag auf dem Symposium in Kopenhagen anzuhören. Wollen Sie sich kurz vorstellen?

Josipa Bainac: Vor ungefähr zwei Jahren habe ich meinen Abschluß an der Universität für Musik in Zagreb, Kroatien, als klassische Sängerin und Pädagogin gemacht. Seit 2014 studiere ich Lied und Oratorium im Masterstudium an der Universität für Musik und darstellende Kunst Wien. Seit meinen Studien in Kroatien habe ich mich intensiv für verschiedene Interpretationstechniken interessiert und mich viel mit Stimmeigenschaften und Gesangstechnik beschäftigt.

Neue Solidarität: Wie sind Sie darauf gekommen, mit der wissenschaftlichen Stimmung zu arbeiten?

Bainac: Als klassische Gesangsstudentin habe ich viele Konzerte gesungen, von Orchestern, Klavier, Cembalo oder Orgel begleitet. Nach jahrelangen Erfahrungen habe ich bemerkt, wie sich das subjektive Gefühl für die Stimme und die Gesangstechnik ändert, wenn ich mit verschiedenen Begleitinstrumenten oder Ensembles aufträte. Bald habe ich erfahren, welche Rolle die Stimmung und die Standardtonhöhe in der historische Musikpraxis hat, und durch Gespräche mit meinen Kollegen – Sänger und Sängerinnen – habe ich erfahren, daß sie manchmal bei der Interpretation unter verschiedenen Stimmschwierigkeiten leiden, z.B. wegen der zu hohen Standardtonhöhe -, wenn der Künstler lange Proben oder Auftritte singen muß.

Als mein Masterarbeitsthema habe ich deswegen geschrieben über „Die historische Entwicklung der Temperatursysteme und die Standardtonhöhenauswahl im Zusammenhang mit der Gesangstechnikentwicklung und Stimmgesundheit“. Am Anfang war ich leider in den Untersuchungsmöglichkeiten begrenzt. Das war aber nur der Anfang meiner Arbeit zu dieser Frage, die ich als eine Pilotstudie in Kopenhagen präsentiert habe.

Neue Solidarität: In Ihrem Vortrag wurde erwähnt, daß in Kroatien Aufnahmen gemacht wurden, um den Unterschied der verschiedenen Stimmungen zu demonstrieren. Warum findet so ein Prozeß in Kroatien statt, gibt es ein besonderes Interesse in

diesem Feld?

Bainac: Ich habe mit dem Studium dieses Themas in Kroatien angefangen. Und während des Studiums war ich im Kontakt mit Wissenschaftlern und Persönlichkeiten, die die technischen Möglichkeiten haben, wissenschaftliche Untersuchungen zu machen. Leider gibt es in Kroatien nicht so viel Interesse zu diesem Thema, und deswegen war es kompliziert, meine Arbeit wirklich zu entwickeln, aber hier in Wien habe ich mehr Unterstützung.

Neue Solidarität: Das Schiller-Institut führt seit Jahrzehnten eine Kampagne für die wissenschaftliche Stimmung. Wie sehen Sie die Bedeutung der Verdi-Stimmung?

Bainac: Wenn man über die Stimmung spricht, muß man zwei wichtige musikalische Aspekte ins Auge fassen: die Standardtonhöhe („Kammerton“) und das Temperationssystem. Beide haben sich im Lauf der Zeit unabhängig voneinander entwickelt und oft gewechselt.

Man sagt oft, im Zusammenhang mit der historischen Interpretation, daß das Temperationssystem eine große Bedeutung für das Verständnis der harmonischen Struktur und anderen Musikkomponenten hat.

Leider vergessen wir oft die Bedeutung der Standardtonhöhe. Die Instrumente wurden im Laufe der Zeit für die neuen, oft höheren Standardtonhöhen umgebaut oder optimiert. Mit der Stimme ist es leider nicht so einfach, und bei der Interpretation von Repertoire, das für eine andere Standardtonhöhe komponiert war, kann dies zu Schwierigkeiten und in extremen Fällen zu Verletzungen führen. Die ästhetischen Fragen werden heute, aufgrund der Art, wie heute Musik konsumiert wird, übersehen.

Giuseppe Verdi war nicht nur Komponist, sondern auch Sänger – ein Bariton, der die Gesangstechnik gemeistert hat und mit diesem Wissen sehr sorgfältig die Musik für Sänger geschrieben

hat. Es ist bekannt, daß er auch sehr genau und streng mit seinen Mitarbeitern – Librettisten usw. – gearbeitet hat.

Während den Überlegungen, was die universale Standardtonhöhe sein sollte, hat sich Verdi für die französische Standardtonhöhe ($a' = 435$ Hz) eingesetzt. Er wurde aber kurz danach für die Standardtonhöhe $a' = 432$ Hz gewonnen, wegen ihrer wissenschaftlicher Genauigkeit, wie in seinem Briefwechsel nachzulesen ist.

Nach vielen Besprechungen mit Wissenschaftlern und Mathematikern kam ich zu der Meinung, daß es wirklich keine wissenschaftlichen Beweise gibt, die bestätigen könnten, daß eine Frequenz gegenüber einer anderen Vorteile hat.

Ich habe dann mit renommierten Sängern und ihrem Repertoire experimentiert. Und aufgrund von objektiven und subjektiven Bewertungen habe ich dann festgestellt, daß die Standardtonhöhe von 432 Hz, wenn sie z.B. bei der Interpretation von Verdis und Mozarts Opernarien verwendet wird, viele Vorteile vor den heutigen 443 Hz hat.¹ Für ausgezeichnete Sänger, die keine technischen Probleme haben, sind auch immer die Passagionoten zwischen den Stimmregistern problematisch. Wenn man den Kammerton von 432 Hz nimmt, werden die Vokale runder und natürlicher gesungen – coperto. Das verschiebt die Formanten tiefer und macht den Weg zu den Passagionoten günstiger, denn die Stimmqualität des Passagiobereichs zwischen den Stimmregistern kommt in dieser Stimmung früher. Das ist natürlich auch mit dem Text verbunden, der so vertont ist, daß die Bedeutung durch Registerwechsel unterstrichen ist.

Bei 443 Hz kommt die Passaggio in der Stimme abrupt, weil die Sänger oft in dieser Stimmung hellere Vokale – auch in der Passagiotransition – singen. Natürlich versuchen die Sänger immer, den Formantenbereich mit den Obertönen zu verbinden, aber in der tieferen Stimmung macht der Körper das unbewußt und ganz natürlich durch die Rundung des Vokaltrakts. Die

Sänger bewerten diese Standardtonhöhe von 432 Hz als die, die ihnen mehr Stimmfreiheit, Flexibilität, schönere Farbe, Stimmleichtigkeit anbietet. Bei 443 Hz macht der Sänger das alles bewußt – mehr oder weniger erfolgreich.

Neue Solidarität: Unsere Organisation legt großen Wert auf die klassische Kultur. Wie sehen Sie die Rolle der klassischen Musik, welche Bedeutung hat sie für die Entwicklung einer Gesellschaft?

Bainac: Musik ist immer ein bedeutender Aspekt jeder Zivilisation, ob man über Ritualmusik oder über unsere raffinierte und durch Jahrhunderte entwickelte europäische Musik spricht. Das sind alles im einfachsten Sinne Kombinationen von Frequenzen, die nach der Kenntnis des Komponisten so arrangiert sind, daß sie eine gewisse Wirkung auf den Zuhörer haben. Meiner Meinung nach werden diese Grundprinzipien der europäischen Musik heute von den Interpreten und auch von den Komponisten ignoriert. Man kann auch oft die sinnlose Phrase hören, daß im Bereich der klassischen Musik schon alles gesagt sei, alles schon komponiert sei, und deswegen muß der Zuhörer heute verschiedenste intellektuelle Durchfälle von den Komponisten dulden. Das kommt leider seit dem 20. Jahrhundert aus dem Bedürfnis, alles zu quantifizieren – am besten gleich auf Profit umrechnen. Und die Komponisten und Interpreten haben sich nur auf den leichtgewonnenen Affekt des Publikums und persönlichen Erfolg ausgerichtet.

Die Tatsache, daß Musik ein Naturphänomen ist, das schon lange vor der Menschlichkeit existiert hat, muß man wieder entdecken. Dann sehen wir, daß diese Quelle unerschöpflich ist. Deswegen würde ich klassische Musik nicht nur als Musik aus einer gewissen Periode bezeichnen, sondern als Musik, die sich nach Naturprinzipien richtet, die eine objektive und positive Wirkung auf uns hat.

Neue Solidarität: Haben Sie noch eine paar abschließende

Gedanken für unsere Leser?

Bainac: Wie immer haben auch wir in unserer Zeit gewisse kulturelle Probleme und Fragen. Die klassische Musik ist heute ganz populär und für die Massen zugänglich geworden. Das könnte auf den ersten Blick auf die Welt der klassischen Musik eine gute Wirkung haben. Leider hat es sich aber gezeigt, daß das breite Publikum sich nur auf die oberflächlichen Aspekte der Musik orientiert. Und die natürliche Wahl der Künstlern – Interpreten oder Komponisten – ist damit verschwunden. Deswegen liegt heute bei uns, wie wir Musik und alle anderen Künste unterstützen; daß wir wirklich nur das hinterlassen, was wir für die nächsten Generationen wertvoll finden.

Neue Solidarität: Vielen Dank für das Interview!

Anmerkung

1. International sind z.T. noch höhere Stimmungen üblich, aber bei den Untersuchungen in Wien wurden akustisch nur 432 Hz und 443 Hz detailliert analysiert.

Den internationale Betalingsbank, BIS, advarer om en umiddelbar nedsmeltning af finanssystemet

6. februar 2016 – Den internationale Betalingsbank, BIS, der har hjemsted i Basel, og som almindeligvis refereres til som

centralbankernes centralbank, advarer om, at det internationale finanssystem står for at nedsmelte.

BIS' direktør Jaime Caruana advarede under en nylig tale i London School of Economics om, at det igangværende kollaps i oliepriserne kunne prikke hul på hele den globale gældsboble. *Daily Telegraphs* internationale erhvervsredaktør, Ambrose Evans-Pritchard, skrev den 5. januar: »Hr. Caruana sagde, at en 'illusion om bæredygtighed' har blindet lånere og långivere og lullet dem ind i en falsk tryghed, da kredit var lettilgængelig og priserne på værdipapirer stigende. Denne illusion kan slukkes på et øjeblik. 'Den finansielle cyklus kan vende temmelig pludseligt', sagde han.«

Olieproducenterne har responderet til kollapset i priserne ved at producere mere olie, ikke mindre, og olieindustrien kæmper nu for at finde ud af, hvordan den skal afbetale en gæld på 3 billion dollar, en tredobling i løbet af mindre end et årti, advarede Caruana. Risikoudbredelsen for højtydende energiobligationer er sprunget fra 330 basispoints til 1.600 i løbet af de seneste 18 måneder. Caruana ringede også med alarmklokkerne omkring carry trade, der næres af massiv, global kvantitativ lempelse siden krisen i 2008, og som nu skarpt er vendt til en strøm den modsatte vej. Evans-Pritchard bemærker malende, at »det, der syntes at være et væddemål, der kun gik én vej, har nu vist sig at være en Faust-pagt, nu, hvor Federal Reserve har drejet taphanen om ... Vi kunne meget vel være ved at nærme os stormens øje«.

Caruana advarede dernæst mod lige præcis den politik, som Wall Street og [City of] London desperat er tyet til i løbet af de seneste 6-8 uger: Mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning', -red.) og en panikslagen bisse mod negative renter. »Det kunne være fristende at forsøge at holde finansopsvinget gående, eller givet det nyt liv, men dette vil være lige så meget pleje af den døende patient, med mindre gældsmængden tilpasses«, sagde Caruana.

Evans-Pritchard konkluderede: »BIS synes at sige til os, at et opgør stadig kan udføres på en reglementeret måde, hvis vi ser kendsgerningerne i øjnene, eller også ende i en kaotisk bølge af fallitter, hvis vi ikke gør. Om det bliver på den ene eller anden måde, så må gælden væk.«

BIS er ikke alene om denne panik. Citibank-strateg Jonathan Stubbs rapporterede til investorer i et memo af 4. januar, at »verden synes at befinde sig i en kredsende dødsspiral«. Selv om han fokuserede snævert på det, han kaldte »Olie-maggedon«, en selv-nærende spiral af faldende oliepriser, stærkere dollar og økonomisk »recession«, så advarede Stubbs: »Dette er fundamentalt for at forhindre en regulær/fuld global recession og farlig uorden i finansmarkederne. Indsatsen er høj, måske højere, end den nogensinde har været i tiden efter Anden Verdenskrig«, rapporterede CNBC den 5. januar.

NATO-forsvarsministre forventes at godkende militær ekspansion i Polen og Baltikum

6. februar 2016 – NATO-forsvarsministre forventes at godkende planer om at deployere flere tropper i Polen og de Baltiske Stater under deres møde i Bruxelles i næste uge. Dette kommer i kølvandet på den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters meddelelse den 2. feb. om, at USA ville fordoble sit budget for militærstyrker i Østeuropa. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hilste Carters plan velkommen og sagde, det ville betyde »flere tropper i alliansens østlige del ... en fremskudt

opstilling af udstyr, tanks, pansrede vogne ... flere øvelser og mere investering i infrastruktur«. Antallet af amerikanske tropper, der flytter rundt i Østeuropa, forventes at stige fra omkring 600 i dag til omkring 4.000. En amerikansk embedsmand sagde til *Wall Street Journal*, at Obamaregeringen håber, at dens eksempel vil anspore andre NATO-medlemmer til at sende flere tropper til Østeuropa.

Ifølge nyhedsrapporteringer mødtes NATO-embedsmænd i Bruxelles i går for at begynde at sammensætte pakken, der forventes at inkludere et netværk af små, østlige poster, roterende styrker, regelmæssige krigsspil og lagerudstyr, klart til en hurtig responsstyrke, iflg. *Reuters*. Det inkluderer ikke permanente baser, som den polske højrefløjsregering har krævet, eftersom USA, Tyskland og Storbritannien er imod at krænke NATO-Ruslands-Akten fra 1997[1]. Det er ikke desto mindre planen, at disse roterende styrker skal være til stede i Østeuropa på ubestemt tid, og således opfatter russerne den planlagte deployering. »Som vi hører disse meddelelser fra USA, så skaber alt dette grundlag for at rulle militære planer imod Rusland ud og tage reelle, praktiske skridt til at fremrykke militær infrastruktur tættere til Ruslands grænser«, sagde talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova den 4. feb.

[1] Til eftertanke: Indledningen til Akten fra 1997: Grundlæggende Akt om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation blev undertegnet i Paris, Frankrig.

The North Atlantic Treaty Organisation og dens medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt NATO og Rusland, vil, baseret på et varigt politisk tilsagn på højeste politiske niveau, sammen bygge en varig og altomfattende fred i det euro-atlantiske område på principperne om demokrati og kooperativ sikkerhed.

NATO og Rusland anser ikke hinanden som modstandere. De deler målet om at overvinde levn fra tidligere konfrontation og konkurrence, og om at styrke den gensidige tillid og det gensidige samarbejde. Den nuværende lov bekræfter □□NATO's og Ruslands beslutning om at give konkret indhold til deres fælles forpligtelse til at opbygge et stabilt, fredeligt og udelt Europa, helt og frit, til gavn for alle dets folk. At denne forpligtelse indgås på højeste politiske niveau markerer indledningen af et fundamentalt nyt forhold mellem NATO og Rusland. De har, på grundlag af fælles interesse, gensidighed og gennemsigtighed, til hensigt at udvikle et stærkt, stabilt og varigt partnerskab. Loven definerer mål og mekanisme for konsultation, samarbejde, fælles beslutningstagning og fælles indsats, der vil udgøre kernen i de gensidige forbindelser mellem NATO og Rusland. (-red.)

Foto: USA's forsvarsminister Ashton Carter annoncerer det nye forsvarsbudget 2. februar 2016.

Genialitet er i universet, og det er stærkere end det onde, vi er oppe imod

Det tilkommer jer, det amerikanske folk, at forstå og handle på den moralske fordel, der nu er blevet fremlagt gennem Kinas og Ruslands handlinger, især Kinas, og som repræsenterer en ny fremtid for menneskehedens fremskridt i rummet og gennem en »win-win«-strategi om samarbejde mellem alle nationer. Den vision, som Kina og dets rumprogram har fremlagt, om at udforske Månens bagside, blive de første til at lande der og gøre, hvad ingen nation hidtil har gjort, vil ikke alene være

en stor sejr for Kina, men for hele menneskeheden.

Det var den samme vision, som USA repræsenterede gennem præsident John F. Kennedys vision og lederskab, da han i 1961 for nationen og hele verden fremlagde forpligtelsen til at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.

Download (PDF, Unknown)

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke

blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.»

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.»

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum

repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet. Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.»

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjålne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og

vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.»

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som kunne udgøre muligheden – og det er menneskeheden eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade

på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske

regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

Franske banker sidder op til ørerne i dårlige lån i olie og gas

5. februar 2016 – Som sædvanlig skjuler Frankrig de store rotter i sit banksystem. Denne gang drejer det sig om deres eksponering til olie- og gasmarkederne, der konfronteres med et kollaps i priserne. *Bloombergs* faste skribent Lionel Laurent har et indlæg, hvor han jamrer over de »uigennemsigtige« data, som de franske banker hidtil har afsløret.

Han skriver, »Frankrigs banker, der længe har brugt deres profitable operationer inden for forbrugerbankvirksomhed til at finansiere udvidelse af lån til selskaber, er blandt de mest eksponerede til olie- og gasindustrien.«

Han citerer Jonathan Tyce fra *Bloomberg Intelligence*, der anslår eksponeringen i de franske topbanker, inklusive Crédit Agricole, BNP Paribas, Société Générale og Natixis til mere end 100 mia. euro, hvor disse banker er blandt de syv europæiske toplångivere med eksponering til energiselskaber, og blandt de øverste fem mht. metal- og mineselskaber, iflg. analytikere hos Nomura.

Procentdelen af lån i energisektoren fra disse banker i

forhold til den totale långivning er som følger: Crédit Agricole, 10 %; Société Générale, 6 %; BNP Paribas, 5 %; og Natixis, 7 %.

Det andet problem er, at bankerne ikke har henlagt ekstra kapital til at dække tab og ikke ligefrem er åbne omkring deres eksponering, arten af deres låntageres sikkerhedsstillelse eller om de risici, som de selskaber, der låner ud til, udgør.

Et andet sort hul i dette spørgsmål om energilån findes i Holland, der er centrum for oliespotmarkedet. Laurent rapporterer, at alene ING Bank har en portefølje af energilån til 29 mia. euro, der udgør omkring 14 % af bankens totale udlån til selskaber. Den 4. feb. udsendte ING en erklæring, der sagde, at banken forventede at træffe bestemmelser om lån til 3,8 mia. euro, hvis oliepriserne forblev på samme, aktuelle lave niveau. Banken sagde, at de andre dele af udlånene er »noget eksponeret« til risikable oliepriser. Laurent jamrer også over, at ING også opfører sig »uigennemsigtigt« omkring hele situationen.

Crédit Suisse sagde i går, at dets nettoudlån til olie- og gasindustrien i alt var 9,1 mia. dollar, men signalerede samtidig, at der ikke er grund til bekymring. Med hensyn til Deutsche Bank, så nægter den af afsløre sin eksponering til energiindustrien og ville kun sige, at den var »undervægtig« i forhold til sektoren.

Investorer trækker sig ud af

synkende Deutsche Bank

5. februar 2016 – *Frankfurter Allgemeine Zeitung* skrev i dag, at BlackRock og Qatar, de to største aktieindehavere i Deutsche Bank, muligvis trækker sig ud, hvis tingene bliver værre. Den regerende familie i Qatar har allerede tabt næsten 1,3 mia. euro. Andre regeringsinstitutioner, der er investorer, har for længst solgt deres aktier. Union Investment, en tysk fond, der ejes af Raiffaisen bankerne og kreditsammenslutninger, har halveret deres aktier i Deutsche Bank til 0,6 % og advarer mod i det hele taget at investere i aktier. »Investorer har i øjeblikket ingen tillid til banker«, siger UI-direktør Helmut Hipper. Coco-obligationer nærmer sig især betalingsstandsning.

Ifølge websiden scenarieconomici.it ønsker Bruxelles og Berlin at skjule »det virkelige europæiske problem: et kæmpemæssigt finansielt, sort hul, der er ved at blive skabt i Tyskland«. Aktier i Deutsche Bank er faldet 35 % siden begyndelsen af 2016. Banken har for 64 billioner euro i fiktiv værdi af derivatinvesteringer, fem gange BNP'et i de 19 eurozone-lande, og en gearingsrate på 3,5 % (mod 4,9 % i Unicredit og 6,9 % i Banca Intesa, de to største, italienske banker).

Credit default swaps på Deutsche Bank står nu til 167, en stigning på 60 % siden årets begyndelse. Til sammenligning står CDS på Intesa og Unicredit på hhv. 100 og 136. Kun Monte dei Paschi di Siena er højere, 279, men MPS er kendt for at være i vanskeligheder.

Stands den umiddelbare fare for atomkrig og skab i stedet en alliance mellem USA, Rusland og Kina om menneskehedens fælles mål

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 5. feb. 2016. Så hvis man ønsker at standse en umiddelbar krigsfare, hvis man har noget som helst ønske om, at USA skal genoptage sin indsats for menneskehedens fælles mål – hvilket vil sige en alliance med Rusland, en alliance med Kina for at avancere med disse store projekter i rummet, i vores Solsystem, for at udforske disse dybder og dernæst fortsætte ud i galaksen – så må man træffe visse omgående hasteforanstaltninger for grundlæggende set at afskære faren for krig, før vi befinder os i en situation, hvor denne planet vil befinde sig i den største fare i hele menneskehedens hidtidige eksistens.

Download (PDF, Unknown)

**Video: Schiller Institutet
demonstrerer
imod den britiske
statsminister
David Cameron den 5. februar
2016:
Stop the British drive for
nuclear war**

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

**Suspendering af EU's
stabilitetspagt for økonomisk
bistand til Tyrkiet
– danner præcedens for**

gennemførelse af Marshallplan

2. februar, 2016 – EU-kommissionens præsident Jean-Claude Juncker bekræftede i går, at de 3 mia. Euro, der er blevet lovet til Tyrkiet, ikke vil blive regnet med som en del af donorlandenes underskuds-grænse.

Dette kom frem i forbindelse med den seneste kontrovers mellem den italienske regering og EU-kommissionen angående en suspendering af budgetreglerne, hvilket Italien havde forlangt til gengæld for de ekstra udgifter til indvandrer-politikken – men som blev afvist i det italienske tilfælde.

Juncker sagde, at afgørelsen om, at stabilitetspagtens regler vil blive suspenderet for penge lovet til Tyrkiet, blev truffet og stadfæstet allerede sidste december. En talsmand for kommissionen sagde imidlertid, at italienske anmodninger om at holde 0,2 % af dets nationalbudget uden for de samme regler, på grund af Italiens udgifter til landets eget rednings- og hjælpeprogram, vil blive gransket i detaljer "til næste forår".

Premierminister Matteo Renzi hævdede stemmen som sædvanligt. "Vi Italienerne mener, at indvandrere alle er lige. Det er ikke muligt at betragte de liv, der reddes i det Ægæiske Hav, som anderledes end dem, der reddes i det Tyrrhenske Hav. At udgifter til at redde børn, der sejler fra Tyrkiet til Grækenland, holdes uden for stabilitetspagten, er sluttelig en positiv kendsgerning. At betragte udgifter til at redde børn fra Eritrea, der kommer til Sicilien på anden vis, forekommer mig absurd og ulogisk. Kun en bureaukratisk perversion kan skelne mellem liv, der bør reddes.

"Vores job er at lede Europa, ikke at tage imod ordrer. Vi vil yde vort bidrag til Tyrkiet. Hvis de [Bruxelles] ønsker at anlægge et søgsmål mod Italien, så lad dem."

Renzi blev hurtigt affejet af Manfred Weber, chef for den

Europæiske Folkepartigruppe (EPP) i Europaparlamentet, der sagde, at "der er ikke mere plads til fleksibilitet", og at Renzi bør efterleve "europæiske forpligtelser."

Uafhængigt af resultatet af konfrontationen mellem Rom og Bruxelles/Strasbourg sætter afgørelsen om at holde de 3 mia. Euro til Tyrkiet uden for de berygtede budgetregler en præcedens, der kan bruges til at fremme ideen om en Marshall plan. Hvis det kan gøres én gang, kan det gøres igen, især, fordi midler, der er bevilget til produktive formål, vil skabe indkomster, der i det lange løb vil kompensere for underskuddet.

Flygtninge fra Afrika med kurs mod Italien.

Video: Udenrigsminister Kristian Jensen til EIR: "Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Kina og Rusland"!

København, 5. februar 2016 – Schiller Instituttet og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod

Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik **Schiller Instituttets flyveblad**, der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskrak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga. USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?«

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

**POLITISK ORIENTERING den 4.
februar 2016:**

**Vi stifter Schiller
Partiet//atomkrig//**

O'Malley trækker sig//Deutsche Bank i krise

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video i 2 dele:

1. del:

2. del:

EIR korrespondent Michelle Rasmussen spurgte Udenrigsminister Kristian Jensen om faren for atomkrig imod Rusland og Kina efter han holdt en tale for Udenrigspolitisk Selskab på Københavns Universitet den 4. februar 2016.